

slaget vil jo, hvis det vedtages, foranledige en meget betydelig Udgift for Staten. Ærede Medlemmer vil sikkert allerede være bekendte med, at Udgiften vil andrage et Beløb af 37 Mill. Kr., 6 Mill. Kr. til Dyrtidstillæget for indeværende Aar og 31 Mill. Kr. til Dyrtidstillæget for 1918. Som jeg har sagt i Folketinget, har man naturligvis indenfor Regeringen næret Betænkelse ved at foreslaa en saa stor Sum og er kun vejet for det Tryk, som der naturligt har været paa Regeringen ved de Forhold og Vilkaar, hvorunder Statens Tjenestemænd og andre i dette Øjeblik lever, Forhold og Vilkaar, som er forværrede fra forrige Aar ved den herskende Dyrtid og det stadig stigende Prisniveau.

Med Repræsentanter for Statstjenestemændenes Organisationer har der været ført Forhandlinger af Konseilspræsidenten og mig om Lovforslagets Bestemmelser og naturligvis ganske særlig om de Beløb, som her foreslaas. Som ærede Medlemmer vil vide, er Tjenestemændenes Krav gaaet langt videre end her foreslaaet, men ved den sidste Forhandling, der førtes i Gaar i Finansministeriet, inden Lovforslaget fremsattes for Rigsdagen, enedes man om Lovforslagets Affattelse, ikke saaledes, at man just kan sige — og det er heller ikke blevet sagt af mig —, at Tjenestemændene erklærede sig tilfredse eller fornøjede, eller hvad man nu vil sige, med denne Affattelse —, det var jo heller ikke at vente, at de, naar de havde krævet saa meget mere, just skulde udtrykke fuldkommen Tilfredshed med det, som blev foreslaaet af Regeringen overfor dem, og som ogsaa nu er foreslaaet i Lovforslaget —, men saaledes, at man erklærede sig enig i Affattelsen og erklærede, at man vilde indestaa for denne — jeg kan maa-ske udtrykke mig saaledes — overfor de Organisationer, man repræsenterede. Jeg ønsker at fastslaa dette, for at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse mulig: Tjenestemændene har erklæret sig enige i Affattelsen.

Jeg skal nu meget anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Folketinget har jo fremmet Lovforslaget med særdeles stor Hast, ikke af noget Hensyn til Regeringen, som ikke har et særligt Ønske i saa Henseende, men af Hensyn til Tjenestemændene, som naturligvis med megen Spænding venter den endelige Afgørelse. Den endelige Afgørelse er jo ikke truffet, før dette høje Ting har sagt sin Mening; men alene af Hen-

syn til, at der ikke skulde udsprede sig Misforstaaelser eller fremkomme Udtalelser af uheldig Beskaffenhed om et saadant Lovforslag fra den ene eller den anden Side, vil det sikkert være formaalstjenligt ogsaa for den høje Rigsdag, at Sagen hurtig føres til Ende.

Jørgen Pedersen: Som allerede fremhævet af den højtærede Minister, er dette Lovforslag affattet i Overensstemmelse med Loven af 2. December i Fjor, og den eneste Forskel mellem dette Lovforslag og den nævnte Lov er, at Satserne helt igenem er højere, og at man derved er kommet betydeligt op, saaledes at Udgiften, der i Fjor var ca. 22 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er naaet op til 37 Millioner. Skønt dette ikke er, hvad Tjenestemændene har udtalt Ønske om, hvad vel heller neppe nogen har kunnet vente, er det et meget betydeligt Beløb, men jeg tror, at Erkendelsen fra alle Sider vil gaa ud paa, at saaledes som Priserne paa Livsfornødheder fremdeles er steget og under de økonomiske Forhold, hvorunder Tjenestemændene i det hele taget har levet i de sidste Aar, er det fuldt forsvarligt at give dette Tillæg, og fra alle Sider har man ogsaa udtalt sin Beredvillighed dertil. Jeg kan slutte mig til det af den højtærede Minister udtalte Ønske om, at dette Lovforslag maa faa en hurtig Behandling; jeg tror, man fra alle Sider vil være bedst tjent med, at det snarest muligt bliver ophøjet til Lov. Jeg skal paa mit Partis Vegne give det vor bedste Anbefaling og udtale Ønsket om, at det hurtig maa blive fremmet.

Oluf Jensen: Som den ærede sidste Taler sagde, mener ogsaa jeg, at det er fuldt forsvarligt at give dette Dyrtidstillæg. Det er efter min Mening ikke for højt, for Tjenestemændene her i Landet sidder mange Steder i meget trange Kaar, og det er givet, at et Dyrtidstillæg bør de have. Naar de er blevet enige med Ministeren om dette — ganske vist er det ikke alle Tjenestemændene, der har været med i Overenskomsten —, maa man tiltræde det og give dem det Dyrtidstillæg, som der er opnaaet Enighed om.

Dernæst vil jeg gerne tillade mig at gøre et Par enkelte Bemærkninger med Hensyn til selve Lovforslaget, som jeg ønsker drøftet i et Udvalg, som — deri giver jeg den højtærede Minister Ret — skal arbejde hurtigt, gøre sig færdig paa en eller to Dage. Men der er Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg mener, det